

LA POESIA DE RAMON SALADRIGUES OLLER

per Ramon Miró i Baldrich

RAÓ

Com en altres ocasions anteriors, és el treball sobre temes adjacents que et porta a tractar-ne un de nou i relacionat. En aquest cas, el repàs de les revistes de *Lo Pregoner* et porta a voler considerar específicament el tema de la poesia de Ramon Saladrigues.

Ell era el director d'aquest quinzenal bellpugenc, i hi féu una mica de tot. En un primer moment hi anà publicant algunes mostres poètiques amb diversos pseudònims. Paral·lelament anà enviant alguns poemes més complexos a diversos Jocs Florals. Alguna d'aquestes composicions l'hi fou premiada i acabà decidint-se a treure un volum de selecció dels seus poemes més seriosos, d'entre els publicats a la revista.

És el llibre *Engrunes*, volum I (Bellpuig, 1928). La qualificació de volum primer fa pensar que ja al moment de publicar-lo tenia la idea de continuar la numeració. Planificà el contingut del segon volum, on donava acollida a poemes més satírics i burlescos, a més de la línia publicada al volum primer, obria també noves seccions per l'aspecte formal (odes, sonets), alhora que descobria que una sèrie d'altres pseudònims usats a la revista encobrien també el seu variat quefer poètic.

Probablement, fou la deriva de la República cap a situacions de conflicte i, al final, cap al cop d'estat i la Guerra Civil que li impediren treure el segon volum. La repressió posterior de la literatura en llengua catalana faria que no sortís tampoc a la postguerra.

Avui, però, gràcies a conservar el projecte manuscrit d'aquest segon volum i a poder-lo identificar com a autor de força més poemes que el que permetia el volum primer, publicat, podem fer-nos una idea cabal de la seva activitat com a

poeta, activitat que anava lligada a la que desenrotllà com a músic, en especial com a director de l'orfeó Joventut (aparegut el 1919).

Sabem que ell mateix posà música a alguns dels poemes, i que entraren al repertori de l'orfeó. Complementava així dues de les seves aficions que l'acompanyaren fins al final de la seva vida.

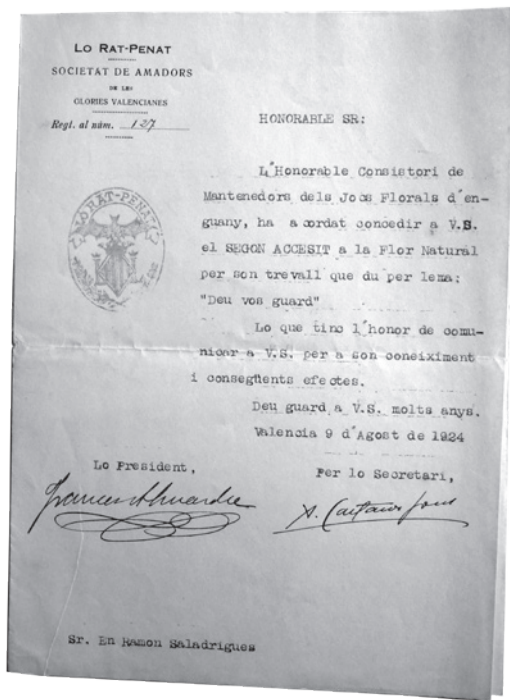
Passem a establir aquí un corpus de poemes, dues seleccions per part de l'autor i algunes observacions a l'entorn d'aquests fets.

ELS INICIS

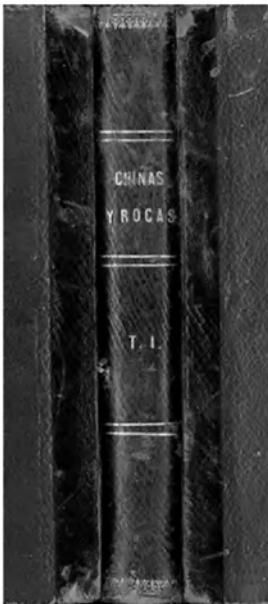
L'atracció de la poesia, la sentí Ramon Saladrígues mentre feia el servei militar a Castelló si no abans, com vam poder comprovar per la llibreta de poemes copiats d'altres poetes i contenint-ne alguns de propis, titulada *Chinas y rocas de varios autores*, vol. I, que n'havia conservat el seu fill Rafel Saladrígues i que avui es conserva a l'arxiu familiar. Potser aquesta atracció anà en paral·lel amb l'atracció per la feina d'impressor, puix que als fulls on l'allistaren consta com a pagès de professió; que després entrés en relació d'entesa comercial amb Brauli Majós, que havia obert impremta i llibreria a Bellpuig, i acabés fent seu el negoci alhora que adoptant totalment la nova professió de tipògraf o impressor segurament que fou decisiu perquè aquestes afeccions poètiques trobessin un bon arrelament i una continuïtat també.

Vam tractar al detall del contingut d'aquesta llibreta al nostre treball "Noves consideracions a l'entorn de Ramon Saladrígues Oller".¹

Ressaltàvem allí que els dos poetes més admirats i copiats per ell foren dos poetes romàntics castellans, José de Espronceda i Gustavo Adolfo Bécquer. I seguien una colla de poetes menors, alguns ben contemporanis de l'època en què són copiats (l'any 1905), fet que fa pensar que devia copiar-los de revistes que sortien en aquells mateixos mesos o poc abans.

1) Publicat dins *Miscel·lània d'Estudis. Quaderns de El Pregoner d'Urgell*, núm. 30 (Bellpuig, 2017), pàg. 19-50. Hi transcrivim en annex tots els seus poemes que hi figuren.

Llom i primera pàgina de *Chinas y Rocas* (Arxiu Impremta Saladrigues)

L'aprenentatge el porta a escriure alguns poemes en castellà i fins i tot a publicar-ne un de tema amorós a una revista de Castelló.

Quasi no hi ha poesies en català i potser la raó és l'àmbit militar en què es trobava en aquells dies.

També per aquest llibre manuscrit sabem que passa a fer provatures en català i que en publica algun poema a la revista *Urgell-Segarra* que editaven a la impremta Majós-Saladrigues, negoci al que s'havia encarat professionalment just acabar el servei militar. Aquí usà de dos artificis distanciadors, d'un costat un pseudònim femení, Lola Brú, i de l'altre localitzar els poemes com escrits a Barcelona.

Pot ser que hagués continuat escrivint els seus poemes en alguna llibreta posterior, però no tenim notícia que se n'hagi conservat cap més, així que per als altres només hem pogut veure alguns fulls manuscrits, les revistes publicades i alguns fulls on havia enganxat retalls d'aquests poemes publicats, així com el primer volum d'*Engrunes*, l'únic volum poètic que arribà a publicar.

DES DE LA DIRECCIÓ DE REVISTES

L'any 1921, ja des de la pròpia impremta (ara impremta Ramon Saladrigues), s'aventura a treure una revista quinzenal encarada al jovent. Encara treia *Lo Pla d'Urgell*, de Valeri Serra, però ja amb forta irregularitat i devia veure que no tin-

dria continuïtat. Per això, i perquè l'encarament que dona a aquesta nova revista és bastant diferent (el subtítol ja l'especifica: "Quinzenal jocós per a encarrilar a l'hàbit d'escriurer"), al vint-i-sis de juny de 1921 treu el primer número de la revista *Lo Pregoner*, que mantindrà una regularitat gairebé total fins a l'últim número, el 384, al dinou de juliol de 1936.

A la revista, obre una secció amb l'encapçalament "Versos", i és aquí on anirà publicant una bona quantitat de poemes seus sota pseudònims ben variats i de vegades fins i tot sense cap signatura. Dels poemes que sabem que li són atribuïbles n'hem fet un quadre que publiquem en annex, juntament amb d'altres. Dona així una certa idea de la seva activitat poètica, almenys d'aquells poemes que se'n sentia prou satisfet com per donar-los vida impresa.

Al maig de 1926 emprèn la publicació d'una altra revista, *La Voz de Urgel* (núm. 1 (15.05.1926) que té com a punt de referència Mollerussa. La revista continua numeració però catalanitza el nom, *La Veu d'Urgell* (núm. 113(15.01.1931), i seguirà fins a l'inici de la Guerra Civil, com *Lo Pregoner*.

En aquesta altra revista hi ha un apartat, "Literarias" (després "Literàries") que presenta més ambició que l'apartat "Versos" de *Lo Pregoner*, i que alterna o combina escrits d'informació literària sobre poetes i llibres apareguts/rebutts amb la publicació de poemes, tant com a mostra d'aquests autors dels quals s'informa com d'altres col·laboradors de la revista. Aquí Ramon Saladrígues s'ocupa especialment d'aquests articles informatius, més que crítics, i també hi publica algun poema propi, però ben pocs en comparació amb els publicats a *Lo Pregoner*, alguns amb el pseudònim Tomàs Roure (o simplement amb les inicials T. R.) i alguns altres sense posar-hi cap firma.²

EL PRIMER LLIBRE DE POESIES

La vigília de l'Ascensió de Crist (el dia disset de maig) de l'any 1928 s'acabà d'imprimir el llibre *Engrunes*. Volum I, de Ramon Saladrígues, a Bellpuig, a la seva pròpia impremta. Pels poemes que inclou el llibre, publicats en llur major part a *Lo Pregoner* i, algun també, a *La Voz de Urgel/ La Veu d'Urgell*, hom sap que firmava amb el pseudònim Tomàs Roure (de fet, ho saben ja per altres obres que havia escrit anteriorment, de teatre, amb el mateix pseudònim), però també descobreixen que és seu el pseudònim de LLAMPEC amb què també havia signat alguns d'aquests poemes.

A "Unes paraules de presentació", amb què obre el llibre, parla del costum d'introduir un llibre de poemes amb el pròleg d'una personalitat de relleu en les lletres, en el sentit que garanteix la qualitat d'aquells poemes que segueixen. Ell expressa la pròpia modèstia per justificar que aquesta presentació se la fa ell ma-

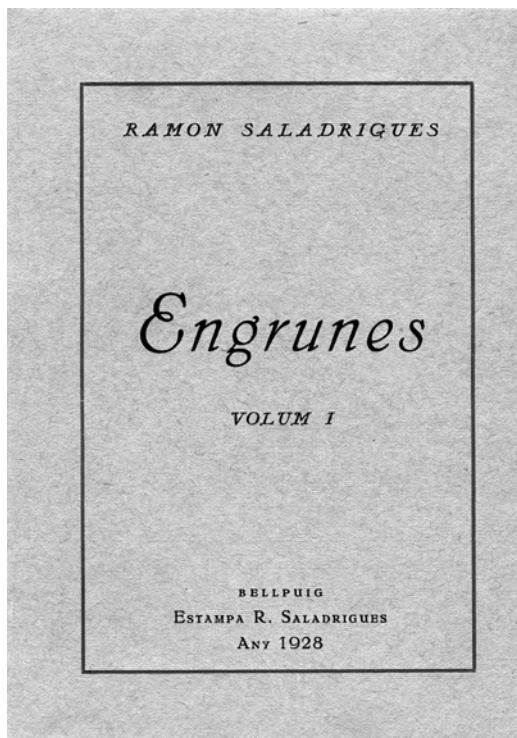
2) I en aquests casos, és sovint perquè abans l'havia publicat a *Lo Pregoner*, que sabem que és d'ell.

teix.³ També el títol vol expressar un sentit de certa desvaloració, “Engrunes”.

El llibre comprèn cinquanta-tres poemes més seixanta-cinc corrandes. La part de poemes presenta poemes publicats entre el vint-i-tres d'abril de 1922 i el trenta de gener de 1928. Al quadre pertinent de l'annex trobem les dates i els llocs de publicació i veiem que no hi ha un ordre cronològic en la distribució dels poemes. Tot i així, no hi sabem veure un altre ordre que el del succeir de les estacions de l'any, durant poc més d'un lustre, és a dir, durant uns cinc anys i mig, des de l'hivern d'un any fins a la primavera del sisè any consecutiu. Seguint-ho amb títols de poemes, veiem que comença

a l'hivern (poemes “La rosada” i “Hivern etern”), passa a la primavera (“La viola”, “Farigola”, “Les roselles”, “La sembra del blat”, “Primavera” i “La flor de l'ametller”); entrem a l'estiu (“Al raïm”) i la tardor (“Les orenetes s'en van” i “Tardó”). Segon cicle estacional: hivern (“Nadala”, “Les crestes nevades”), primavera (“Oh gai maig!”), estiu (“Corpus” –de fet, com a festa mòvible, podem considerar-la a la frontera entre primavera i estiu-, “Segadors”), tardor (“Novembre”, “El llit”). Tercer cicle: hivern (“Gebre”), primavera (“Qua d'hivern”, “iPrimavera!”), estiu (“Juny”)⁴, tardor (“La vremadora”, “A parar rates”). Quart cicle estacional: primavera (“La primera ruada”), estiu (“Corpus”), tardor (“La primera rusda”). Cinquè cicle: hivern (“iUna nevada!”, “Hivern”), primavera (“La cirera”), estiu (“Canícula”, “Raig de sol”), tardor (“La fullaraca”, “Tardor”). I mig sisè cicle: hivern (“Prenent el sol”), primavera (“La violeta”).

Entremig hi ha altres poemes de temàtica més variada, però ja hem dit que

3) Diu: “Els nostres humils cants, però, no mereixen l'aval d'una firma solvent, puix que son insignificants, no tenen embranzida i per lo mateix no arriben a les oïdes dels ocells avaladors. Estimad lector: Pren les meves lletres com a filles d'una afició, no pas com a resultants d'una tècnica original ni menys pretenciosa de la que jamai voldria amarar son cor.” (pàg. 7-8)

4) Contrastaquí amb el poema que segueix, “La flor blanca d'ametller”, més pròpia de l'hivern sortint cap a la primavera.. De fet, també abans, al primer cicle estacional ha posat primer el poema de la primavera que el de la flor d'ametller, potser per aquest despertar de la natura que sent ja amb aquest fenomen, més enllà de les divisions estacionals rígides.

aquest ordre estacional que acabem de concretar no es correspon a un ordre cronològic de publicació dels poemes per anys (només cal veure el quadre, com ja hem apuntat, per comprovar-ho).

Just al final, abans del grup de corrandes, hi ha dos poemes singulars i prou més treballats formalment, “Dilectant poeta” i “La Font estroncada”, que cal comentar.

“Dilectant poeta” consta de set quintets de versos decasíl·labs. L'esquema de rimes és XYXXY, amb alternança de rima femenina/masculina a excepció de les estrofes cinquena i sisena, que varia l'ordre (masculina/femenina).

Amb l'esguart dalt del cel com les gavines (I), encantat amb l'espectacle de l'inici del dia, els elements vius de la natura (branques verdes, la floració, el cant dels ocells) i el cel (II), sent l'atracció de l'estelada per a sa “ment alada” (III) i l'èxtasi en veure mars i muntanyes (IV).

Segueix l'enumeració de temes (tota l'estrofa V) que fan cantar el poeta (VI). I acaba amb l'embadocament final per l'harmonia del cel estelat (VII).⁵

És una imatge una mica irònica del poeta, però que encaixa perfectament en el seu propi quefer. I, per tant, amb l'acceptació resignada d'aquesta imatge tan tipificada i exacta.

Val la pena reproduir el repertori de temes típics del poeta:

“Amors, flors, planys, demés assumtes sublims,
un aucell, la posta de sol vermella,
cel blau, vent, arbres, mar, montanyes i abims,
les fontanes degotant sos regalims
i l'encís d'una virginal donzella.”

L'altre poema, “La Font estroncada”, és un poema narratiu, amb versos heptasíl·labs i rima de romanç, tot complementant algun fragment amb altres rimes addicionals, en què explica una història d'amor extrem. Explica com un pelegrí amb mal d'amor arriba a la font ignota i beu i vol veure la fada que hi ve, sense tenir por de la serp que aquesta ha deixat per protegir-la. Al segon grup de versos presenta agrupacions de deu i dotze versos, tot introduint altres rimes. També, ara i adés, domina l'agrupament en quartetes amb rima encadenada que complementa així la rima de romanç que domina tot el poema. El poeta explica que el pelegrí s'adorm i baixa la serp per menjar-se'l, però llavors baixa també la fada i ho evita fent que la serp s'amagui a l'interior de la terra.

5) En una còpia mecanografiada, però, hi afegeix una estrofa més, on preveu el cataclisme total per decisió de l'Etern. Estrofa que també apareix a la publicació dins *Lo Pregoner*, núm. 81 (27.07.1924), pàg. 8.

DILECTANT POETA

Lama: «L'Espai»

Amb l'esguart dalt del cel, com les gavotes
les parpelles fixes, a mig aclucar
corre mons, grans idealitats ignotes,
viu somniant, acordant discordes notes
cantant troves i follies a l'etzar.

Ja l'encanta el raig de sol durant sa eixida,
ja la branca revestint-se de verdor,
de les flors, son perfum, bella florida,
dels ocells, els refils, sos cants de vida,
i del cel, la gran volta i sa blavor.

Té els ulls fits contemplant-ne l'estelada
per descloure el misteri inconegut,
prest rodola per l'espai sa ment alada
de l'empiri al pregon, l'immensa alçada
per trovar-hi un «no res» que hi ha perdut.

L'extassia el mar bell amb ses onades,
l'impresiona la tempesta que'l rebull,
es daleix en platges assoleïades,
tot gojós contempla les serralades
que son fita a l'aigua que s'hi recull.

Amors, flors, planys, demés assumtes sublims,
un auCELL, la posta de sol vermella,
cel blau, vent, arbres, mar, montanyes i abims,
les fontanes degotant sos regalins
i l'encís d'una virginal donzella.

Fan que polsi son llaüt desafinat,
son motiu de que canti gaires troves,
de que cerqui en la florida nou esclat
i endinzant-se en el lloc més oblidat
en lo bell retrobi corrandes noves.

Escudrinya passejant-la atrevida
la carrera espaventable dels estels;
veu que brúnzen dins l'òrbita esferèida
fent cada un son camí: ¡l'eterna Mida!
amb justesa miraclosa dalt dels cels.

Sempre pensa:—¿Quan vindrà aquell cataclisme?
Si l'Etern vol que ròssim les estrelles
i es desvia de son centre l'organisme:
com un llamp, tot engrunes i a un abisme
és desploma entre bòlits i centelles.

7 R.

POM DE FLORS

Rosa

Lema: "Rosa militat"

Rosa de cent fulles (Oh bella flor?
ponzelletes al bell punt de florí,
sis capulls de guirnalda sens olor,
quatre brins florits de blanc gesami.

Dugues roses té. quatre de carmi:
les primeres rosses. color de l'or:
afinades espines amb veri
altres. punyen donant molt greu dolor.

Per mi ets un símbol ben clar de la vida:
els colors vistosos. engany que es fon.
mirallet que lluu. imatge fingida
amagant la consciència pervertida.
Son les punxes cruels que dona'l mon
obrint en mitg del cor una ferida.

Rosa de Flor
19

Si vols vida regalava
per la feina del garbí,
a comansa pà i cansalada,
sopes d'ou, vi de pausí;
a deu hores amansa
per dina torna escubella
i cantant comgò escullita
agabella que agabella

100
20
Quan t'he vist amb mantellina
visitant els Monument,
més detris la reixa fina
que la blonda t'amoixina
ni he vist uns ulls llarguements

101.

Quan fas més lletges les coses
és quan fas portes trialles;
tant que sales que en ve pluralles
de fer coses atqueroses.

102

22
Lumiera cremadora
la que juga amb mel del mort,
en culls per la portadora
i en quables més pel meu cor

La fada parla al pelegrí i li diu que és allí desconsolada, d'un mortal; l'aigua de la font ve de les seves llàgrimes i no vol ser destorbada. Li pregunta què vol i el pelegrí li diu que és allí també per mal d'amors, perquè la noia que estimava ja és morta. En dir ell qui és, un príncep, resulta que la fada era la seva esposa Amèlia i llavors ell li demana que se l'endugui amb ella. Ella se l'emporta i la serp surt de terra i destrossa la vall, la qual, a més a més, queda assecada, puix que s'ha assecat la font en quedar tancat el doll d'aigua que l'alimentava.

Finalment el grup de "Corrandes", numerades amb nombres romans, aplega seixanta-cinc corrandes, on dominen les quartetes (cinquanta-tres), amb rima d'encadenat; segueixen deu cobles de doble quarteta amb rima cadeno-encadenada, i dos quintets. Ha fet una selecció respecte a les publicades a *Lo Pregoner* i n'ha afegit de noves. Domina un to popular i n'hi ha tant de noi a noia (més abundants) com de noia a noi. En general són admiratives, però també n'hi ha alguna de crítica, sempre dins la moral cristiana quant a comportaments i valors. Una altra característica que hi dona el caire popular és que en algun cas es fa referència al noi o a la noia amb el nom o l'identificador seguit del renom de la casa ("Isidret de la Mantona", "hereu de la casa Forta", "Antonia de cal Xano", "Miquel de ca la Paula", "Panton de ca la Pona", "Hereu del Messegué"). I una altra, encara, l'ús de diminutius ("Isidret", "Josepet", "Roseta").

La numeració de les corrandes no es correspon amb les que havia anat publicant a *Lo Pregoner*, sinó que n'ha fet una nova selecció amb numeració seguida, de manera que no es corresponen els números romans de la sèrie de *Lo Pregoner* amb els de la sèrie del llibre.

De les sis corrandes que publica a *Lo Pregoner*, núm. 93 (11.01.1925), en salva tres (I=I, V=II i VI=III); al núm. 94 (25.01.1925) en publica sis més i en salva cinc (VIII=IV, IX=V, X=VI, XI=VII i XII=VIII); al núm. 114 (01.11.1925) en publica dues i no les selecciona després; al núm. 115 (15.11.1925) en publica dues i en salva una (XVI=IX); al 116 (29.11.1925) en publica dues i les salva les dues (XVII=X, XVIII=XI); al 118 (27.12.1925) dues, no les selecciona; al 123 (07.03.1926) tres i en selecciona una (XXIII=XII); al 137 (19.09.1926) en publica nou, però després no en selecciona cap; al núm. 138 (03.10.1926) en publica tres i són seleccionades (XXXIII=XIII, XXXIV=XIV, XXXV=XV); al núm. 143 (12.12.1926) en publica sis i en seleccionarà dues (XXXVIII=XVI, XLI=XVII); al núm. 144 (26.12.1926) en publica quatre, no seleccionades; al núm. 145 (09.01.1927) en publica dues i en selecciona una (VLII=XVIII); al núm. 153 (01.05.1927) en publica tres i no en seleccionarà cap; al núm. 160 (07.08.1927) quatre i en selecciona dues (LIII=XIX, LIV=XX); al núm. 161 (21.08.1927) en publica cinc i les selecciona totes (LV=XXI, ..., LIX=XXV); al núm. 163 (18.09.1927) en publica set i en salvarà tres (LXIII=XXVI, LXV=XXVII, LXVI=XXVIII).

Algunes corrandes s'han conservat també en fulls solts manuscrits, però amb una doble numeració que no es correspon ni a l'edició a *Lo Pregoner* (les del full que reproduïm no hi apareixen), ni al llibre, on hi posa la 99, la 100 i la 102, que es corresponen a les corrandes LII, LIII i LIV (del llibre).

EL SEGON LLIBRE DE POESIES, PROJECTAT

El segon llibre, *Engrunes*, volum II, consta ja com a aparegut i tot en algun dels anuncis que va començar a posar de la Biblioteca de Lo Pregoner a dins de la revista. El format i l'extensió havien de ser semblants al del primer volum, puix que els anunciava els dos al mateix preu de quatre pessetes l'exemplar.⁶

El projecte del llibre sembla que estava ja totalment madur, puix que es conserva uns fulls manuscrits on Ramon Saladrigues, com a tipògraf, es planteja l'espai que ha d'ocupar el llibre, en ratlles de composició. Alhora al costat d'algun dels títols dels poemes hi va indicada l'anterior publicació (el número de *Lo Pregoner* on l'havia publicat).

No sabem si hauria posat també de mà seva el pròleg o bé en aquest cas hauria buscat algun valedor de pes. Del que no hi ha dubte és que en aquest nou volum donava mostres força més àmplies de la seva activitat poètica i també més ambicioses.

Pels poemes seleccionats veiem que, a més dels pseudònims Tomàs Roure, T. R., R. i LLAMPEC, que l'identificaven pels poemes publicats al primer volum, són també usats per ell els pseudònims El Cantor enrogallat, SALERI II, BLUFF, L'ALTRE, R. M. i Felissa Closa. La novetat més gran és que siguin seus els poemes signats per SALERI II, que són els poemes de caire més jocós i crític.

El text manuscrit que projecta el llibre porta el títol de "Guió per la ordenació del segon volum d'Engrunes" i segueixen numerats fins a 60 poemes en un primer bloc que conté, ordenats:

Tres odes: a una ciutat (Balaguer), a un riu (l'Ebre) i a una muntanya (Montserrat).

Un seguit de trenta-vuit poemes (fins al quaranta-u) que mostraria la mateixa varietat de temes que veïem al volum anterior, amb uns elements estacionals menors i amb bons salts en aquest aspecte. Així, veiem l'inici al juny, continuïtat a l'hivern ("A una branca seca gebrada"), pas a l'abril (diversos poemes inclouen el nom del mes), salt a l'hivern ("Hivernal"), estiu ("Mort de l'espiga"), tardor ("Tardor") i primavera ("El camp florit"). Aquí el pas de temps indicaria tres anys.⁷

6) D'aquí que a l'antologia que en férem al quadern Gent de Casa que li és dedicat féssim l'avançada de posar la mateixa coberta que el primer però afegint un pal a la precisió del volum per fer-lo aparèixer ja com a volum II d'*Engrunes*.

7) La comprovació de l'ordre dels poemes amb l'ordre de publicació a la revista mostra també que no hi ha un ordre cronològic que es correspongui amb les publicacions, sinó que hi ha salts i, per tant, una nova ordenació.

Pris per la ordenació del
segon volum d'engrunes.

Nº 1	Oda a Palaquer	75	catlle.
" 2	Oda a l'Oliver	80	"
" 3	Oda a Montserrat.	56	"
" 4	El Pommesol	28	"
" 5	La nit dormida	80	"
" 6	Inquietud	35	"
" 7	Melangia	33	"
" 8	Juny.	42	"
" 9	A l'ombra respirant.	80	"
" 10	No em fa pet ni cel.	36	"
" 11	La cacueta de cançons	28	"
" 12	A una llumina gelada	26	"
" 13	El Clogner	40	"
" 14	Fur de l'Alm	20	"
" 15	Deposició de poeta	35	"
" 16	Les primeres papallones	14	"
" 17	Cel de flet	35	"
" 18	La Nit.	50	"
" 19	La dona immensa	60	"
" 20	La Santa Creu	50	"
	amar seques	905	

Anterior		905	catlle.
Nº 21	- Poeta de esp.	10	"
22	Oh Alm	30	"
23	Hivernal	25	"
24	Fruct d'esperit	27	"
25	La mort de Caspar	48	"
26	Yull negre...!!!	85	"
27	Paradís	35	"
28	Una rosa seca, plom!	75	"
29	Almar...!!!	24	"
30	Recomentació (segona)	44	"
31	Cont d'emergència	125	"
32	El camp florit	35	"
33	El cançó	28	"
34	A la font	53	"
35	Poeta	21	"
36	La flor oculta	44	"
37	El bany cor	32	"
38	El fons.	20	"
39	País de prof. Regenerat	20	"
40	El car. Natzerat	30	"
41	Excursió (segona)	20	"
42	Excursió (tercera)	20	"
		1826	

Anterior (amb)		1826	catlle.
43	- Fantasia el llira	20	"
44	A la Roma	20	"
45	El país que som mis	20	"
46	Mentes tempestosa	20	"
47	La gran nevada	20	"
48	A una roma.	20	"
49	Urgell.	20	"
50	La Galema	20	"
51	Novembre	20	"
52	Dia dels Morts	20	"
53	La Marmaha	20	"
54	Nit d'estiu	20	"

Caramelles.			
55		40	
56		40	
57		40	
58	La pira del rages	36	"
59	Nit gelada (segona)	24	"
60	Nit gelada (tercera)	20	"
		2266	

segona vers prosa

Anterior 2266 catlle

Versos prosa			
1	- Plany de una pibella (segona)	54	"
2	- Hilda primer?	44	"
3	- Petat de actualitat (16)	40	"
4	- Estiu (28)	64	"
5	- A una cançó (31)	35	"
6	- La dem de l'esperit (35)	108	"
7	- La Via (40)	55	"
8	- Una de mortue (48)	98	"
9	- Una del dia (49)	24	"
10	- Nova de aeri (75)	60	"
11	- Un instant (79)	98	"
12	- Que vol dir un vers (98)	54	"
13	- La mossa al nas (105)	46	"
14	- L'alt doncs un misteri (108)	70	"
15	- A una mala de l'esperit (117)	28	"
16	- Benetton (116)	46	"
17	- But al contigü (254)	50	"
18	- La veritat (257)	76	"
19	- Les ulleres (268)	76	"
		3393	

Anterior		3393	"
20	El descanç (segona)	50	"
21	La vultura	36	"

Un apartat de sonets (assenyalat a partir del poema quaranta-dos –tot i que sembla que també i entraria el quaranta-u– fins al cinquanta-quatre), valorat i classificat, per tant, per compartir tots ells l'estructura formal del sonet.

Un altre apartat titulat “Caramelles” (del poema cinquanta-cinc al seixanta, on falta precisar el títol dels tres primers).⁸

Un últim apartat, titulat “Versos jocosos”, que torna a iniciar numeració (del poema u al poema vint-i-u). En aquest cas hi és precisat també el número de *Lo Pregoner* on consta publicat anteriorment el poema.⁹

Al segon apartat hi ha també dos poemes de relació amb el propi quefer poètic. Són “Llenguatge de poeta” i “Plora, pobre poeta, plora!”.

A “Llenguatge de poeta”, vuit quartetes de versos heptasíl·labs, amb alternança de rima femenina/masculina, explica l'inici de l'afecció a l'època d'adolescent. Més endavant ha anat estudiant alguns poetes i ha entès com s'enlaira la poesia damunt la matèria, però acaba amb una certa *boutade*, tot afirmant “que és l'art de l'inconseqüència, / aquell art de dir mentida.”

A “Plora, pobre poeta, plora!”, publicat a *Lo Pregoner* tres anys i mig abans, ocupava dues pàgines i mitja de la revista i, escrit en versos d'art major (decasíl·labs i endecasíl·labs) combinant, a cada estrofa, amb un últim vers de cinc. L'estrofa és de sis versos, però amb estructura de sentit cada dos versos.

Porta com a lema “Parodiant a Bèquer” i va signat per “El Cantor enrogallat”, que ja indica que és un poema satíric. A primera vista és tot ell una crítica a la noia moderna que va a la moda última, fuig del treball i només busca el plaer i la bellesa externa: aquí el poeta només és un accident del tema i només és introduït a les dues últimes estrofes. A la penúltima, en el parell de versos: “Si natura és la que inspira a n'els poetes, / rebregada l'heu llençada riu avall.” I a l'última estrofa, són els quatre versos primers: “D'on trauran doncs els pobrassos dels poetes / aquells càntics inspirats de poesia. / Si ets prosàica, disfrassada, no serveixes; sense encisos ni modèstia, desvestida?”

Que els poetes no tinguin en ella model per fer poesia és només un accident del tema principal, que és la crítica d'aquesta noia moderna.

És clar que també pot pensar-se, anat més enllà, i puix que el propi títol hi invita, que és un al·legat a tota la poesia més moderna, que ell considera desencaminada i amb falsos models, i així potser prendria més sentit la *boutade* que comentàvem del poema anterior.

8) Títol que potser era l'únic que hi faltava, puix que hi són comptades també les línies de tipografia a utilitzar (quaranta per a cada un).

9) La raó d'aquesta precisió és que, si bé per als altres apartats sembla que en general són poemes posteriors als editats al primer volum, ara recupera aquest tipus de poemes que ha anat publicant des del començament de la revista, però que en un primer moment (per al primer volum) havia deixat de banda a l'hora de la selecció per a publicar en llibre.

Montserat

A Montserrat

Oda.

- 1 A tu bell monument de nostres terres
- 4 milenàries serres del Montserrat,
- 3 testimoni ^{un testimoni} tant de tantes queves,
- 2 revestides de glòria i maquetat

Et ja penya tan ferma i tan robusta
 on s'assenta de la Pàtria nostra Fe,
 la mes emocionant, la mes vetusta,
 tan gran com la d'Abraham i de Noè.
 Tu els titans, focuts, màxima roca,
 en els cingles, alumes i harranes,
 en els boixos, dels rams fins a la roca
 en els canals, castells i esvorçanes,
 no hi ha un ~~estran~~ en la Montanya santa
 que no porti gravada amb lletres d'or
 l'esperit de Catalunya que ora i canta
 i sent emocionat tot el seu cor.

2

De aquesta nostra terra catalana
 Montserrat sera sempre el ric joirell,
 puix volent ser a ultrança cristiana,
 l'ha posat Déu al mig fonnant castell.
 Castell inequívoc, reliquiari
 de promeses, records i de virtuts,
 d'ensucions migones, santuari
 de miracles, de beneficis rebuts.
 Colomar de la Verge moreneta
 que amb mestria canta'l gran Verdaguer,
 consol de Còstima, rabe quieta
 en mig del gran bullier del non fer.
 Ha religió i la Pàtria agermanades,
 imans són allí, atractius de cors
 dels catalans de totes les contrades
 que hi pugon contant hin-ne als dolçans.
 De ben lluny tes montanyes retallades
 són semblants a un original pito;
 de mils ells tot moment són reüllades
 de mils cors reben la veneració.

3

Qui no quies explicar, Oh verge pia!
 la emocio tan profunda que he sentit
 un cop veigne escallant l'evolucio
 quan vos l'roda aquell himne beneit.
 Viridais, psalms i cantins tan bellissims
 que en el pit feu quedar la dolça mel
 catàmat, plens de goigs i contentissims
 ens apan transportats al mig del cel.
 Tot grandios es en vostra roca santa
 vostre cell monente es tan sublim....
 i encara a Catalunya he aqueganta
 per vos la simpatia que heu sentit.
 Donan-vos Verge fura'l dant quatoze
 mentre som al món impetat de mal;
 guarri-nos tot hora del seu clarasteg
 lluren la Pàtria d'honre vil i folc.

TR

4

Declaració del Govern

Entre els folles ruïnars de les gran ciutades,
 cercalimels girdes, nòsols, bruncits
 van tuant ben fort dins els nostres pits
 com remig d'omes turques embriellades.
 Dalt el canall dels riuers, de ses petjades
 reis l'ensom vil; pergar dels malaites
 espant, espai dels seus infernals crists
 en fan colpejar en nòs abasorribles.
 Tant tot es va aquegont aquell malastre,
 plantes, arbres, pobles, tot heu agra
 el llunyà remon, devingut desastre.
 L'humilde arguat rebut amb tanta fina
 que omplena de caballes i penuria,
 i un derivasal de victimes imvola.

Annotat.

La Santa Creu Lema: Vera Creu

Volen treure de la terra - la fe santa,
 volen per la creua guerra - dia i nit;
 el fracàs tampoc per glòria - ~~mon dia ho conta~~
 la lligó de nostra història - ~~Deu ho ha dit~~

Des de l'època remota - que l'home ven
 un Heró que l'món avota - cada dia,
 un Heróic sanguinari - contra Déu,
 un malvat, un vil falsari - o un espia.

Veu com formen les mil rectes - una sola,
~~com la creu~~ ~~com~~ ~~seu~~ ~~homena~~ tots els respectes - al l'oi i tant
 com presenta la batalla, - com ho assola
 i amenaça amb la mortalla - al continentant.

Amb ^{la} ^{més} fina forja i serratge - enfellonats,
 son soldats d'un esclavatge - tan crudel
 que sa causa s'alimentà - de desgrats
 i sola gosa si atormenta - l'home fidel.

3

La que penja del celàri - mitatpica
 de la Santa del calvari - Jacinpi
 de la Redempció humana - la més vera
 la font de la fe mes sava - ja en l'inici.

Salvarau nostra missaga - mig malalta,
 tancarà l' sol que s'amaga - recordescent.
 Vots els homes amb ven clara - la pag alta
 buscaran de Cust la cara - en tot moment.

Annotada

A una branca seca gelbrada

Aguires penjelles tan lluyentes
 que abilles dia i nit
 l'esclat de joies belles forrescentes
 que ensenyes al marit

Tot el gran llavarsall d'afelbrenia
 que portes al davant
 Aqueix mantell fornis de galania
 que et tapia el cors delant

Son els enganys traïdors que tu fas gale
 tapante la miseria,
 son els grams que l'assen flaija escale
 el putrida materna

Cuipies al vestit que dura un dia
 la fama del teu ser.
 fins al darrer moment de l'agonia
 teu habit mentider

No veus que l' sol demà et deixarà ma,
 seras de cors present
 De tu es riuà mofrent xi'n la carma
 de tot el que és vivent.

Com branca secalluda i llen gelbrada
 ho fa la Humanitat,
 que viu al món l'oi sempre equivocada
 fins xi a la Eternitat.

E. R.

¡Plora pobre poeta, plora!

Parodiant a Bécquer.

Hi ha qui diu que la dona perd la gràcia
que les Musses i ls poetes son renyides.
Be podràs escusar-te pit i braços;
si tu vols, aniràs mig en falduilles.
Els encants que algun dia tu aplegares.
No'ls tindràs més, filla.

Mentre et pintis tan vernella de la cara
abocant-te tan colò a la fesomia.
Mentre amb pines t'aclearieixis les dos celles
i et distràis de *garçonne*, que fas riure..
Els diamants que a tu algun dia t'admiraren.
Els perdràs tots, filla.

Mentres vulguis enganyar fins a ta mare
fent-li veure el que no sentis tota la vida.
Mentre et fassis un vestit que és un escandol
i t'passéssis sens vergonya nit i dia.
Has perdut el bell encis que adornava.
No' tindràs mes, filla.

Mentres tinguis tan carinyo a les potingues
i et presentis maquillada a divertir-te.
Mentres pensis en cabòries i ximpleres
i en lluir la teva fetxa als ulls sinistres.
Et diran que no serveixes per gran cosa.
I serà cert, filla.

Mentre esposis la figura estudiada
i als llocs vagis solzament per exhibir-te.
Mentres passis al mirall tota la tarda.
Per a fer-te una pallassa esblancada.
Com pots creure que'ls galants han de volguete.
No ho creguis pas, filla.

Mentres còrris d'ací allà desramalada
al radera dels xicots afellonida.
Mentres busquis llocs obscurs on fer la teua
pervertint o qui t'en fassi companyia.
No seràs mai la dona de sa casa.
No ho seràs pas, filla.

Mentre enyoris els bonics per a lluir-los
i quan ploris ho fas sols per pantomina.
Mentre'l frivol l'avanpòsis al que importa
i no sentís un borrall de virtut pia.
No valdràs ni tan sols una xupada
de fum perdut, filla.

Mentres fugis del treball amb tanta barra
i al descans, plà t'entreguis tot el dia;
Mentres l'ama de ton ser és la galvana
i aborreix s'feinejar tota la vida.
Pots pretendre mai tu ser alguna cosa?
¡Cal ni's mils, filla!

Mentre'l cap tot rulls de fora, vuit de dintre
et serveixi per fe'l boig a totes hores.
Mentre busquis ocasions per ballà i riure
i no tinguis s' moment pensant conforme.
Quin dimonre de pervindre bò n'esperes?
Sent tal com ets, filla.

Mentre sentis la gran vengonya de que et vègin
quan per casa vas humil *desarreglada*
i no'n tinguis gens ni mica quan et treguis
el recod i fesomia de la cara.
Tu diras el programa que t'empesques
mes serà ful, filla.

Com voleu que s'heus exaltin les belleses
que heu perdut seguint les modes més banals.
Si natura és la que inspira a n'els poetes,
rebregrada l'heu llencada riu avall.
Vostre déu és la borina indecorosa.
¿Què és pot cantar, filla?

Don'trauran doncs els pobrassos dels poetes
aquells càntics inspirats de poesia.
Si ets prosaica, disfressada, no serveixes;
sense encisos ni modestia, desvestida?
Qui et valdrà per companyera, no repères?
No hi ha ningú, filla.

El CANTOR ENROGALLAT

July 1930

Un i altre vindrien a ser la crítica envers una nova poesia que veu desencaminada del seu autèntic objectiu, un objectiu de bellesa que sembla encaixar en aquella identitat platònica de bell=ver=bo, en què l'estètica, el coneixement i la moral uneixen objectius en un de sol i indestriable. Aquests conceptes es troben ja relacionats en Plató, però aconsegueixen la seva plena identificació en la divinitat en els neoplatònics, i després serà assumida plenament pel pensament cristià. Es dona, doncs, en el Déu del catolicisme i, per tant, podria resumir en el poeta autèntic –segons parer de Ramon Saladrigues– la seva visió del món i el seu model d'ideal.

D'aquí que la mentida (contra el coneixement veritable) o la falsa bellesa (contra la bellesa natural) li semblin temes d'una poesia decadent i desviada del seu autèntic objectiu, que, sens dubte, era per a ell un objectiu moral.

ANNEXOS

POESIES PUBLICADES A LO PREGONER

Secció	Títol	Primer vers	Autor	Núm.	Data	Pàg.
Versos	iCom l'enganyes el pobràs!	"Xiqueta no presu-meixis"	Llampec	1	26.06.1921	4
Versos	Lo que pot l'enveja	"Festejava l'Angeleta"	Llampec	3	24.07.1921	6 i 7
Versos	Planys d'una pubilla	iAi pubilla! la pubilla"	Llampec	8	09.10.1921	6 i 7
Versos	L'hombra de la mort. Consideració	"Tan bonica i riallera"	Llampec	10	06.11.1921	7
Versos	Hivern prematur	"Les montanyes del cap blanques"	Llampec	11	20.11.1921	7 i 8
	A la Boira	"Tú, que envoltes i amagues totes les coses belles,"	Llampec	13	18,12,1921	5 i 6
Versos	¿Hi ha Bruixes?	"La tieta de l'Ignasi"	Llampec	16	29.01.1922	5 i 6
	Carnestoltes	"Com quan perden llur timó els mariners"	Llampec	18	26.02.1922	5 i 6
Versos	Retrat d'actualitat	"Talons alts, la mitja clara"	Salari II	20	26.03.1922	5
Versos	La Flor de l'Ametller	"iA Deu! Vol de perles blanques"	Llampec	20	26.03.1922	5
Versos	iiDolorosa!!	"Vostres ulls virginals girats al Cel,"	T. R.	21	09.04.1922	8
Versos	Aixís que'l sol escalfa	"Quan esclaten les violes"	Llampec	22	23.04.1922	7
Versos	Les ruelles	"Han florit ja les ruelles,"	Llampec	24	21.05.1922	8
Versos	Istiu	"Tant que se sua,"	Llampec	28	16.07.1922	9
Versos	A una cara bruta	"iSi n'hi hà ara de cares"	Llampec	31	27.08.1922	7
	Al Raïm	"Quan ovirém joiosos, que tos granets virolen;"	Llampec	33	24.09.1922	7
Versos	Les orenetes s'en van	"Les orenetes s'en van, s'en van"	T. R.	34	08.10.1922	9 i 10
Versos	La dèria de l'esport	"S'ens apèga a tots els pobles"	BLUFF	35	22.10.1922	6 i 7
Versos	Tardó	"Ens recorda tots els anys"	T. R.	36	05.11.1922	6
Versos	La Rosada	"Del Cel ets vinguda"	T. R.	37	19.11.1922	6
Versos	Incoerencies ...	"iJoanet!... crida'l vesabi"	Bluff	37	19.11.1922	6 i 7
	Prenent el sol	"Un airet fi s'endinza i'l pit corgela"	T. R.	38	03.12.1922	6
Versos	Nadala	"Els aucellets ploren"	Llampec	39	17.12.1922	7 i 8
Versos	La por	"Jo veig un dimoni amb barba"	Llampec	40	31.12.1922	6

Secció	Títol	Primer vers	Autor	Núm.	Data	Pàg.
Versos	Les crestes nevades	“Quan les crestes de montanya”	T. R.	41	14.01.1923	4 i 5
Versos	Cap a Sant Blasi	“Quan ja som a la vigília”	Llampec	42	28.01.1923	7
Versos	Carnaval	“Ara s’ha posat de moda”	Llampec	43	11.02.1923	7 i 8
Versos	La violeta	“L’eixerida violeta al florir”	T. R.	45	11.03.1923	7
Versos	La flor blanca d’ametller	“Pels aubacs hi ha encar gelera”	T. R.	46	25.03.1923	6
Versos	Primavera	“Aquell temps tan agradable,”	Llampec	47	08.04.1923	7 i 8
Versos	Una de mostra	“Tota sola feia gestos,”	Saleri II	48	22.04.1923	5 i 6
Versos	Una del dia	“De resultes del bon temps”	Saleri II	49	06.05.1923	9
Versos	iOh gai Maig!	“Magne esplet de la Natura”	T. R.	50	20.05.1923	6 i 7
	Corpus	“Fa el dia claríssim”	T. R.	51	03.06.1923	6
Versos	Segadors ...	“Segueu el blat, braus segadors”	T. R.	52	17.06.1923	7 i 8
Versos	Buscant nius	“Van dos bordegassos”	Llampec	53	01.07.1923	7 i 8
Versos	Plora la Maria ...	“Plora la Maria”	Llampec	54	15.07.1923	8 i 9
	Som en aquell temps	“Som al temps de caló aterradora,”	T. R.	55	29.07.1923	7
Versos	Tot virolant	“i Tant i tant que t’esperava”	T. R.	57	26.08.1923	8
Versos	Hivern etern	“Viu glassat, ert, mon esprit”	T. R.	59	23.09.1923	7
Versos	Això s’en diu disfrutar	“Desde l’Idilluns alllevar-me”	Saleri II	60	07.10.1923	6 i 7
Versos	La vremadora	“La vremadora es martinera”	Llampec	61	21.10.1923	8
Versos	Novembre	“Ja l’ocell cantaire”	T. R.	63	18,11,1923	6
Versos El llit		“iOh! Que bé s’està colgat a dins al llit”	T. R.	64	02.12.1923	8
Versos	La Rifa D’en Pau l’infeliç	“Aqueix any tinc a la rifa”	Llampec	65	16.12.1923	8
Versos	A parar rateres	“Quan encara la ruada”	Llampec	66	30.12.1923	7
Versos	La Font estroncada	“A l’ubac d’una montanya”	T. R.	70	24.02.1924	6 i 7
Versos	La Font estroncada (cont)	“-Perqué rages bella font”	T. R.	71	09.03.1924	8
Versos	La Font estroncada (cont)	“La font raja en forta doll,”	T. R.	72	23.03.1924	7 i 8
Versos	La Font estroncada (acabament)	“-A que vens aquí a la font,”	T. R.	73	06.04.1924	7 i 8

Secció	Títol	Primer vers	Autor	Núm.	Data	Pàg.
Versos	La Viola	“Admiro la viola que esclata matinera”	T. R.	74	20.04.1924	8
Versos	Noia d'avui	“No'n vulgueu més d'aimadors,”	Saleri II	75	04.05.1924	8
Versos	Farigola	“A les terres érmes”	T. R.	75	04.05.1924	8
Versos	Les Roselles	“¡Quin color més viu”	T. R.	76	18.05.1924	8 i 9
	La franca rialla	“Ets flor mai desclosa”	T. R.	77	01.06.1924	9 i 10
Versos	Un boterí	“Heus aquí l'història”	Llampec	79	29.06.1924	10
Versos	Dilectant poeta	“Amb l'esguart dalt del cel, com les gavotes”	T. R.	81	27.07.1924	7 i 8
Versos	Clavells	“Dins al teu balcó tant replé de flors,”	T. R.	82	10.08.1924	8
Versos	La sembra del blat	“¡Mireu els pagesos! ¡Mireu-los com sem-bren!”	T. R.	88	02.11.1924	7 i 8
	A la Boira	“Al llarc de serres	T. R.	92	28.12.1924	9
	Corrandes (I-VI)	“I. La Rojor que tant t'enjoia”	R.	93	11.01.1925	9
	Corrandes (VII-XII)	“VII. La Maria plora, plora,”	R.	94	25.01.1925	8
Versos	Gebre	“Al bell mitg de l'hivernada”	T. R.	95	08.02.1925	9
Versos	Quia d'hivern	“Com perduda papallona”	T. R.	97	08.03.1925	9
Versos	Que vol dir un sospir	“¡Un sospir! Que voldrà dir”	T. R.	98	22.03.1925	8
Versos	¡Primavera!!	“Ja esclata la florida per tota l'encontrada,”	T. R.	100	19.04.1925	8
Versos	La primera rosella	“Per entre'l sembrat”	T. R.	101	03.05.1925	8
Versos	La flor marçida	“En l'aubaga ombriu i fresca”	T. R.	102	17.05.1925	8
	¡Corpus!	“Sol ardent, el cel blau, olor de roses,”	T. R.	104	14.06.1925	8
Versos	La cuqueta de fer llum	“Herba de Sa[n]ta Maria,”	T. R.	105	28.06.1925	9 i 10
Versos	La mosca al nàs	“Boi fermada una sòmera”	Saleri II	106	12.07.1925	9
Versos	Cada dona és un mistèri	“A tu, jove que festeges,”	L'ALTRE	108	09.08.1925	9 i 10
Versos	La primera ruada. A una flor	“Tan formosa i delicada,”	T. R.	112	04.10.1925	9
Versos	A una mata de bitxos carolets	“Quan te veig aquí penjada”	T. R.	113	18.10.1925	10

Secció	Títol	Primer vers	Autor	Núm.	Data	Pàg.
	Corrandes (XIII-XIV)	“XIII. Quan vens de missa primera”	sense signar	114	01.11.1925	8
Versos	Corrandes (XV-XVI)	“XV. Perqué has sapigut que'm caso”	S.	115	15.11.1925	10
Versos	iiPerellons!!	“Ja tinc les mans embutides”	Saleri II	116	29.11.1925	9
Versos	Corrandes (XVII-XVIII)	“XVII. Quan retornis de Rosari”	S.	116	29.11.1925	9
Versos	On s'està bé ? ..	“S'està bé prenent el sol”	Saleri II	117	13.12.1925	9 i 10
Versos	Corrandes (XIX-XX)	“XIX. Tant se val que em malacaxis”	sense signar	118	27.12.1925	9
Versos	iDeu meu doneu-me paciència!	“Ja hem passat aqueixes festes”	Saleri II	119	03.01.1925	8 i 9
Versos	iUna nevada ...!	“Una capa blanca de dos palms de neu”	T. R.	120	24.01.1926	9
Versos	iAi Sr. Rosquilles! Estic disgustat	“En tota la meva vida”	Saleri II	121	07.02.1926	9
Versos	Corrandes (XXI-XXIII)	“XXI. ¿Et creus perquè vas mudada”	sense signar	123	07.03.1926	8 i 9
Versos	Reconcentració	“Amor cercava - amor volia”	T. R.	126	18.04.1926	8
Versos	La suor del pagés	“En ser rosses les espigues”	T. R.	132	11.07.1926	8 i 9
Versos	Corrandes (XXIV-XXXII)	“XXIV. Al carrer de dalt la ronda”	sense signar	137	19.09.1926	9 i 10
Versos	Corrandes (XXXIII-XXXV)	“XXXIII. No tinc cor de presentar-me”	sense signar	138	03.10.1926	9
Versos	ill·lusió!	“Una imatge agegantada”	T. R.	142	28.22.1926	9
Versos	Corrandes (XXXVI-XLI)	“XXXVI. La guapesa et fa enganyosa”	sense signar	143	12.12.1926	8 i 9
Versos	Corrandes (XLII-XLV)	“XLII. Com no vol que sia monja,”	sense signar	144	26.12.1926	8
Versos	Corrandes (XLI-XLII)	“XLI. Ja pots dï al Senyor Vicari”	sense signar	145	09.01.1927	9
Versos	Engany de Primavera	“Prematura primavera”	T. R.	149	06.03.1927	7 i 8
Versos	Corrandes (XLIII-L)	“XLIII. Se que estàs amonestada”	sense signar	153	01.05.1927	8
Versos	La cirera	“La cirera vermelleta”	T. R.	156	12.06.1927	8 i 9
Versos	Canícula	“Una boirina grisa”	T. R.	159	24.07.1927	7 i 8
Versos	Corrandes (LI-LIV)	“LI. Aqueix jove que fa'l guapo”	R.	160	07.08.1927	8

Secció	Títol	Primer vers	Autor	Núm.	Data	Pàg.
Versos	Corrandes (LV-LIX)	"LV. Bé ho sé prou que m'aborreixes"	R.	161	21.08.1927	9 i 10
Versos	Raig de Sol	"Soc nineta joganera"	T. R.	162	04.09.1927	9
Versos	Corrandes (LX-LX-VI)	"LX. Entre'l deure i l'amor propi"	R.	163	18.09.1927	8
Versos	Misteri Nocturn	"Qui pogués capir o entendre clarament"	T. R.	164	02.10.1927	7
Versos	Castanyes, pinyes i bolets	"No cal pas que pel bosc vàgis"	Saleri II	165	16.10.1927	9 i 10
Versos	Corrandes (dues, sense numerar)	"No t'escoltis les musiques"	sense signar	178	15.04.1928	10
Versos	Corrandes (dues, sense numerar)	"La colleta de quitxalla"	sense signar	179	29.04.1928	10
Versos	Fantasia il·lusa	"Amb els ulls clucs el pensament escampa,"	T. R.	184	08.07.1928	10
Versos	El sense cor	"No batega per ningú"	T. R.	186	05.08.1928	11
Versos	A la poma	"Quan te veigmig tapada entre les fulles,"	T. R.	187	19.08.1928	8
Versos	La nit dormida	"Quan la nit dorm descuidada"	T. R.	188	08.09.1928	sp, 2 p.
Versos	El fum	"El fum s'enlaira, s'enlaira"	T. R.	190	07.10.1928	8
Versos	El cor llatzerat	"Ni te humor ni te alegria"	T. R.	191	21.10.1928	11
Versos	Posta de sol	"La terra s'enfosqueix"	T. R.	192	04.11.1928	11
Versos	Inquietut	"Com aucell que vola"	T. R.	193	18.11.1928	12
Versos	Corrandes (quatre, sense numerar)	"Quan tu portes la chulona"	sense signar	194	02.12.1928	10
Versos	Consulta al Modisto	"Escolti senyor modisto."	Saleri II	217	20.10.1929	7
Versos	iPlora pobre poeta, plora!	"Hi ha qui diu que la dona perd la gracia"	El Cantor enrogallat	235	29.06.1930	9, 10 i 11
Versos	Nuvolada	"Com cotó fluix esponjat"	T. R.	240	07.09.1930	11
Versos	Melangia	"Ja està passat el bò de l'estiuada,"	T. R.	242	12.10.1930	7
Versos	iVull jugar...!!!!	"Escolta'm acaud'orella"	El Cantor enrogallat	252	01.03.1931	7
Versos	Tot al contràri	"Si una volta en vostra vida"	El Cantor enrogallat	254	29.03.1931	7 i 8
Versos	D'eleccions	iAi mare quina bullanga"	El Cantor enrogallat	255	12.04.1931	7
Versos	El Tabaco	"Aquí tenim el tabaco"	El Cantor enrogallat	256	26.04.1931	7

Secció	Títol	Primer vers	Autor	Núm.	Data	Pàg.
Versos	La Velocitat	“Això d’anar tant de- pressa”	El Cantor enrogallat	257	10.05.1931	8
Versos	La mort de l’espiga	“Brandà que branda l’espiga”	T. R.	258	24.05.1931	8
Versos	Juny	“Si’l maig és mes de les roses”	T. R.	259	07.06.1931	8 i 9
Versos	L’Estatut de Cata- lunya	“Jo voldria que’m lle- gissen”	Saleri II	263	02.08.1931	9
Versos	La passa nova	“Alguns anys el calor porta”	Saleri II	265	30.08.1931	7
Versos	Les ulleres	“Ara s’ha posat de moda”	Saleri II	268	11.10.1931	8
Versos	La socialització*	“Ara hi ha la gran mania”	Saleri II	269	25.10.1931	8
Versos	La primera contesta	“He llegit els vostres versos”	Inasieta Bonaigua	270	08.11.1931	8
Versos	La segona missiva	“Vos escric aqueixa carta”	Servidor de Vostés. Berga	271	22.11.1931	8
Versos	Altres lletres	“Jo que visc a Barcelona”	Josep Si- gró	272	06.12.1931	8
		“Es estrany que feu fer versos”	Ton Tus- quets	272	06.12.1931	8
		“Altres deu o dotze car- tes”	El Porter	272	06.12.1931	8
Versos		“He seguit lletra per lletra”	Saleri II	273	20.12.1931	7 i 8
	Les boires d’Urgell	“Les boires de ma terra”	T. R.	276	31.01.1932	8
Versos	La gran nevada	“Vall urgellesa, ets tota una nevada”	T. R.	278	28.02.1932	9
Versos	iOh l’Abril!	“Es de l’any formosa toia”	T. R.	282	24.04.1932	9
Versos	iiAixò és viure!!	“Ara amb el calor que apreta”	Saleri II	288	17.07.1932	9
	A una poma	“Oh pometa, que’m mires d’esquitllada”	T. R.	293	25.09.1932	12
	Collarets i brassalets	“Ja d’antic hi havia do- nes”	Saleri II	295	23.10.1932	14
	iVisca la igualtat!	“Mai com ara en les faldilles”	Saleri II	296	06.11.1932	8
Versos	Novembre	“Un aixam d’aucellots en l’aire avança”	T. R.	297	20.11.1932	11
Versos	Flor d’Abril	“Filla de la calamarça”	T. R.	308	23.04.1933	8
Versos	La cirera’m fa cantar	“Cada anyada les cireres”	T. R.	310	21.05.1933	10
Versos	Que ve la felicitat	“Ara hem sofert una crisi”	El Cantor enrogallat	312	18.06.1933	12

* Aquesta entrada i les sis files següents semblen un joc del poeta en que ell mateix es fa respostes alternatives amb altres pseudònims. Per això les hem incloses també al quadre.

Secció	Títol	Primer vers	Autor	Núm.	Data	Pàg.
Versos	El Nudisme	“Quan el sol surt fent ganyotes”	El Cantor enrogallat	317	27.08.1933	9 i 10
Versos	iLlenguatge de poeta!	Amb els versos, rima i metre”	T. R.	328	28.01.1934	8 i 9
Versos	El disfraq de Carnaval	“L’altre dia amb una amiga”	Saleri II	329	11.02.1934	9 i 10
	Els primers papallons	“Del febrer la nit gelada”	T. R.	331	11.03.1934	11
	Les cireres	“Les cireres tan vermelles,”	T. R.	338	17.06.1934	12
Versos	Al sol	“Avui queestic de vacances”	El Cantor enrogallat	345	23.09.1934	12 i 13
Versos	Nenes frívoles d’avui	“Es rentava abans la cara”	El Cantor enrogallat	346	07.10.1934	11
Versos	Corrandes (2 quartetes, sense n.)	“Si’l salé es sobreix perdalt”	sense signar	347	21.10.1934	12
Versos	Dia dels Morts	“Hi ha Deu. Totl’Univers fort ho pregona”	F e l i s s a Closa	348	04.11.1934	7 i 8
	Novembrina	“Ventoleres desfermades”	T. R.	349	18.11.1934	8
	El meu abric	“Que és estrany que la gent portin”	El Cantor enrogallat	350	02.12.1934	10
	La rifa de Nadal	“Cada any en ser al novembre”	El Cantor enrogallat	351	16.12.1934	13
	Els torrons de Nadal	“Si us diguessa que esperava”	El Cantor enrogallat	352	13.01.1935	10 i 11
Versos	La nena nova	“Cada dia pels passetjos”	El Cantor enrogallat	354	24.02.1935	11 i 12
	Corpus Cristi	“El sol ensenyorit del mon, en festa”	T. R.	362	23.06.1935	6
	La Marinada	“Ja baixa tot bufant la marinada”	T. R.	364	21.07.1935	9
	Nit d’estiu	“Oh nit d’estiu, encisadora i bella”	T. R.	365	04.08.1935	7
	Passades les Carnestoltes	“Passades les carnestoltes”	El Cantor enrogallat	377	08.03.1936	10
	El cansament de la festa	“El jovent com es lamenta”	El Cantor enrogallat	378	29.03.1936	9
	La mona de Pasqua	“Abans la mona de Pasqua”	El Cantor enrogallat	379	12.04.1936	8
	El Rossinyol	“Tucantes, Rossinyol, de manera bella,”	T. R.	381	31.05.1936	8 i 9
	La irònica primavera	“De abril i maig la delícia”	T. R.	382	21.06.1936	8 i 9
	Els insectes de temporada	“Ara, quan la calô apreta,”	El Cantor enrogallat	384	19.07.1936	10

POESIES PUBLICADES A LA VOZ DE URGEL/ LA VEU D'URGELL

LA VOZ DE URGEL						
Secció	Títol	Primer vers	Autor	Núm.	Data	Pàg.
Literàries	Col·lòqui	“Bové, tu que pastures els bous trets de la junta,”	T. R.	10	30.09.1926	7 i 8
Literària	Al raïm	“Quan ovirém joiosos, que tos granets virolen;”	T. R.	11	15.10.1926	6 i 7
Literàries	Ivern	“Tot el camp està nevat,”	T. R.	17	15.01.1927	7
Literàries	Els goigs ideals futurs ...	“En el bosc dels grans misteris”	T. R.	18	30.01.1927	6 i 7
Literàries	El Temps	“Com passa'l temps bò, m'aimia;”	T. R.	37	15.11.1927	6
Literàries	La Fullaraca	“Dels arbres cau despres”	T. R.	38	30.11.1927	7
Literàries	Més enllà ...	“Quan jo n'era jove, jove,”	T. R.	42	31.01.1928	8
Literàries	Corrandes (dues quartetes, sense num.)	“Quan me mires riallera”	R.	43	15.02.1928	8
Literàries	Corrandes (dues quartetes, sense num.)	“No mes per no tractà amb sogra”	R.	47	15.04.1928	6
Literàries	La Cirera	“La cirera vermelleta”	sense signar	52	30.06.1928	7 i 8
Literàries	La flor occida	“Es colltorta i esllanguida”	T. R.	60	30.10.1928	6 i 7
Literàries	A la Font	“Quan rages riallera”	T. R.	61	15.11.1928	7
Literàries	El bufarut	“Afollat empeny el vent”	T. R.	71	15.04.1929	7
Literàries	L'Urgell florit	“Amarat de sol”	sense signar	73	15.05.1929	6 i 7
Literàries	El traje que somio	“Per un vestit de perles ansiosa els dies malda”	T. R.	98	30.05.1930	7
Literàries	El llit dels pobres	“Arraulits devora un marge”	sense signar	105	15.09.1930	7
Literàries	Tardor	“A Déu siau, dies esplendits,”	T. R.	112	30.12.1930	7 i 8
LA VEU D'URGELL						
Literàries	Balada de febrer (Tarda, Nit)	“TARDA. Avui no hem vist el Sol”	sense signar	115	15.02.1931	7
Literàries	La Primera Rosella	“Per entre'l sembrat”	sense signar	120	30.04.1931	7

Literàries	Canícula	“Una boirina grisa”	sense signar	125	15.07.1931	6 i 7
Literàries	Mentres tempesteja	“Ja som a dins. La porta ben barrada”	T. R.	133	15.11.1931	7
Falta consultar els números 134-183						
Literàries	Hivern etern	“Viu glassat, ert, mon esperit”	sense signar	184	30.12.1933	9
Literàries	La fulleraca	“Dels arbres cau des- presa”	sense signar	186	30.01.1934	9
Literàries	La flor blanca d'ametller	“Pels aubacs hi ha encar gelera”	T. R.	190	30.03.1934	13
Literàries	Raig de sol	“Soc nineta joganera”	sense signar	191	15.04.1934	11
Literàries	Cel d'Abril	“Quan la terra és verda i clara”	T. R.	192	30.04.1934	9 i 10
Literàries	Les cireres	“Les cireres tan verme- lles,”	T. R.	195	15.06.1934	8 i 9
Literàries	Corranda (vuit versos)	“Ta mare no vol que surtis”	sense signar	195	15.06.1934	9
Literàries	Corrandes (dues cobles de vuit versos)	“Quan retornes de fer herba”	sense signar	198	30.07.1934	12
Des del número 201 només hem pogut consultar alguns números sense trobar-hi cap poema d'ell						

ENGRUNES I

Títol del poema	Primer vers	Autor	Revista	Núm.	Data	Pàg.
La Rosada	“Del cel ets vinguda”	T. R.	Lo Pregoner	37	19.11.1922	6
Hivern Etern	“Viu glaçat, ert, mon esperit”	T. R.	Lo Pregoner	59	23.09.1923	7
La Viola	“Admiro la viola que esclata matinera”	T. R.	Lo Pregoner	74	20.04.1924	8
Farigola	“A les terres érmes”	T. R.	Lo Pregoner	75	04.05.1924	8
Les Roselles	“iQuin color més viu”	T. R.	Lo Pregoner	76	18.05.1924	8 i 9
La Franca rialla	“Ets flor just desclosa”	T. R.	Lo Pregoner	77	01.06.1924	9 i 10
La sembra del blat	“Mireu els pagesos! iMi- reu-los com sembren!”	T. R.	Lo Pregoner	88	02.11.1924	7 i 8
Primavera	“Aquell temps tan agra- dable”	T. R.	Lo Pregoner	100	19.04.1925	8
Reconcentració	“Amor cercava - amor volia”	T. R.	Lo Pregoner	126	18.04.1926	8
La Flor del'Ametller	“1A Déu! vol de perles blanques,”	Llampec	Lo Pregoner	20	26.03.1922	5

Títol del poema	Primer vers	Autor	Revista	Núm.	Data	Pàg.
Al Raïm	“Quan ovirém joiosos, que tos granets virolen;”	Llampec	Lo Pregoner	33	24.09.1922	7
Eucarfstiques	“Veniu tots al meu con- vit”					
	“¡Senyor! De dins del Sagrari”					
	“Jo vull que mon corsia”					
Les orenetes s'en van	“Les orenetes just s'en van,”	T. R.	Lo Pregoner	34	08.10.1922	9 i 10
Tardó	“Ens recorda tots els anys”	T. R.	Lo Pregoner	36	05.11.1922	6
Nadala	“Els aucellets ploreu”	Llampec	Lo Pregoner	39	17.12.1922	7 i 8
Les crestes nevades	“Quan les crestes de montanya”	T. R.	Lo Pregoner	41	14.01.1923	4 i 5
iOh gai Maig!	“Magne esplet de la Natura”	T. R.	Lo Pregoner	50	20.05.1923	6 i 7
Corpus	“Fa el dia clarísim”	T. R.	Lo Pregoner	51	03.06.1923	6
Segadors	“Segueu el blat, braus segadors”	T. R.	Lo Pregoner	52	17.06.1923	7 i 8
Novembre	“Ja l'ocell cantaire”	T. R.	Lo Pregoner	63	18.11.1923	6
El Llit	“¡Oh! que bé s'està col- gat a dins al llit”	T. R.	Lo Pregoner	64	02.12.1923	8
A Mossen Cinto, Poeta	“Heu passat la vostra vida”					
Gebre	“Al bell mitg de l'hivernada”	T. R.	Lo Pregoner	95	08.02.1925	9
Qua d'hivern	“Com perduda papa- llona”	T. R.	Lo Pregoner	97	08.03.1925	9
iPrimavera!	“¡Ja esclata la florida per tota l'encontrada”	Llampec	Lo Pregoner	47	08.04.1923	7 i 8
Juny	“Han florit ja les ruelles”		Lo Pregoner			
La Flor Blanca d'Ametller	“Pels aubacs hi ha encar geleri”	T. R.	Lo Pregoner	46	25.03.1923	6
La vremadora	“La vremadora es ma- tinera”	Llampec	Lo Pregoner	61	21.10.1923	8
A parar rateres	“Quan encara la ruada”	Llampec	Lo Pregoner	66	30.12.1923	7
Clavells	“Dins al teu balcó tant replé de flors”	T. R.	Lo Pregoner	82	10.08.1924	8
La primera rosella	“Per entre'l sembrat”	T. R.	Lo Pregoner	101	03.05.1925	8
iCorpus!	“Sol ardent, el cel blau, olor de roses”	T. R.	Lo Pregoner	104	14.06.1925	8
La cuqueta de fer llum	“Herba de Santa Maria”	T. R.	Lo Pregoner	105	28.06.1925	9 i 10
La primera ruada	“Tan formosa i delicada”	T. R.	Lo Pregoner	112	04.10.1925	9

Títol del poema	Primer vers	Autor	Revista	Núm.	Data	Pàg.
¡Una nevada!	“Una capa blanca de dos palms de neu”	T. R.	Lo Pregoner	120	24.01.1926	9
ill·lusió!	“Una imatge agegantada”	T. R.	Lo Pregoner	142	28.11.1926	9
Hivern Etern	“Tot el camp està nevat”		La Voz de Urgel	17	15.01.1927	7
Els goigs d'ideals futurs ...	“En el bosc dels grans misteris”		La Voz de Urgel	18	30.01.1927	6 i 7
A les Monges de Vallbona	“Del mon i son bullici fugiu espaventades”					
La cirera	“La cirera vermelleta”	T. R.	Lo Pregoner	156	12.06.1927	8 i 9
Canícula	“Una boirina grisa”	T. R.	Lo Pregoner	159	24.07.1927	7 i 8
Raig de sol	“Soc nineta joganera”	T. R.	Lo Pregoner	162	04.09.1927	9
Misteri nocturn	“Qui pogués capir o entendre clarament”	T. R.	Lo Pregoner	164	02.10.1927	7
El Temps	“iCom passa'l temps bò, m'aimia”	T. R.	La Voz de Urgel	37	15.11.1927	6
La fullaraca	“Dels arbres cau despresada”		La Voz de Urgel	38	30.11.1927	7
Mes enllà	“Quan jo n'era jove, jove,”		La Voz de Urgel	42	30.01.1928	8
Col·loqui	“Bové, tú que pastures els bous trets de la junta,”	T. R.	La Voz de Urgel	10	30.09.1926	
Tardor	“Les montanyes del cap blanques”					
Prenent el Sol	“Un airet fi s'endinsa i'l pit corgela”	T. R.	Lo Pregoner	38	03.12.1922	6
La violeta	“L'aixerida violeta al florir”	T. R.	Lo Pregoner	45	11.03.1923	7
Aixís que'l sol escalfa	“Quan esclaten les violes”	Llampec	Lo Pregoner	22	23.04.1922	7
Dilectant poeta. Lema: L'Espai	“Amb l'esguart dalt del cel, com les gavotes”	T. R.	Lo Pregoner	81	27.07.1924	7 i 8
La Font estroncada	“A l'ubac d'una montanya”	T. R.	Lo Pregoner	71	09.03.1924	8
			Lo Pregoner	72	23.03.1924	7 i 8
			Lo Pregoner	73	06.04.1924	7 i 8
Corrandes	I. “La rojor que tant t'enjoia”	R.	Lo Pregoner	93	11.01.1925	9

ENGRUNES II

Títol del poema	Primer vers	Autor	Revista	Núm.	Data	Pàg.
Oda a Balaguer	“De cara a Urgell, mirant-li ses hortes més gemades”	Ramon Saladri- gues	La Veu de Balaguer			
Oda a l'Ebre						
Oda a Montserrat	“A tu bell monument de nostres terres”		manuscrita			
El Rossinyol	“Tu cantes, Rossinyol, de manera bella”	T. R.	Lo Pregoner	381	31.05.1936	8 i 9
La nit dormida	“Quan la nit dorm descuidada”	T. R.	Lo Pregoner	188	08.09.1928	s. n.
Inquietud	“Com auell que vola”	T. R.	Lo Pregoner	193	18.11.1928	12
Melangia	“Ja està passat el bò de l'estiuada”	T. R.	Lo Pregoner	242	12.10.1930	7
Juny	“Si'l maig és mes de les roses”	T. R.	Lo Pregoner	259	07.06.1931	8 i 9
L'Amor s'esmuny. Lema: Verge i Mare	“Al pregon de mes enranyes”		fulls solts impresos			
No em fa fred ni calor	“Tots els gels de l'hivernada”		manuscrita			
La cirera em fa cantar	“Cada anyada les cireres”	T. R.	Lo Pregoner	310	21.05.1933	10
A una branca seca gebrada	“Aqueixes penjarelles tan lluentes”		manuscrita			
El Cloquer	“Endinzan-te atrevit a l'espai lliure, “	T. R.	manuscrita			
Flor d'Abril	“Filla de la calamarça”	T. R.	Lo Pregoner	308	23.04.1933	8
Llenguatge de poeta	“Amb els versos, rima i metre”	T. R.	Lo Pregoner	328	28.01.1934	8 i 9
Els primers papa- llons	“Del febrer la nit gelada”	T. R.	Lo Pregoner	331	11.03.1934	11
Cel d'Abril	“Quan la terra és verda i clara”	T. R.	La Veu d'Urgell	192	30.04.1934	9 i 10
La Nit (“La nit dormida”)	“Quan la nit dorm descuidada”	T. R.	Lo Pregoner	188	08.09.1928	2 p.
La irònica prima- vera	“De abril i maig la delícia”	T. R.	Lo Pregoner	382	21.06.1936	8 i 9
La Santa Creu. Lema: Vera Creu	“Voleu treure de la terra - la Fe santa”		manuscrita			

Títol del poema	Primer vers	Autor	Revista	Núm.	Data	Pàg.
Posta de sol	“La terra s’enfosqueix”	T. R.	Lo Pregoner	192	04.11.1928	11
iOh Abril!	“Es de l’any formosa toia”	T. R.	Lo Pregoner	282	24.04.1932	9
Hivernal	“El sol es dona vergonya”	T. R.	retall full imprès			
Fret d’esperit	“Ting l’ànima gelada”	R. M.	retall full imprès			
La mort de l’espiga	“Branda que branda l’espiga”	T. R.	Lo Pregoner	258	24.05.1931	8
Vull jugar ... !!	“Escolta’m a cau d’orella”	El Cantor enrogallat	Lo Pregoner	252	01.03.1931	7
Tardor	“A Déu siau, dies esplendits”	T. R.	La Voz de Urgel	112	30.12.1930	7 i 8
Plora pobre poeta, plora!	“Hi ha qui diu que la dona perd la gràcia”	El Cantor enrogallat	Lo Pregoner	235	29.06.1930	9 a 11
iAmor ...!	“Si fuges tu del món tot és materia,”		manuscrita			
Reconcentració. El pas de la nit serena	“Serena nit, de plata les estrelles,”	T. R.	manuscrita			
Cant d’enyorança. Lema: ¡Més ai!	“Amor cercava - amor volia”		manuscrita			
El camp florit (“L’Urgell florit”)	“Amarat de sol”	s e n s e signar	La Voz de Urgel	73	15.05.1929	6 i 7
El bufarut	“Afollat empeny el vent”	T. R.	La Voz de Urgel	71	15.04.1929	7
A la Font	“Quan rages riallera”	T. R.	La Voz de Urgel	61	15.11.1928	7
Posta (“Posta de sol”)	“La terra s’enfosqueix”	T. R.	Lo Pregoner	192	04.11.1928	11
La flor occida	“Es colltorta i esllanguida”	T. R.	La Voz de Urgel	60	30.10.1928	6 i 7
El sense cor	“No batega per ningú”	T. R.	Lo Pregoner	186	05.08.1928	11
El fum	“El fum s’enlaira, s’enlaira”	T. R.	Lo Pregoner	190	07.10.1928	8
Raig de sol	“Soc nineta joganera”	T. R.	Lo Pregoner	162	04.09.1927	9
El cor llatzerat	“Ni te humor ni te alegria”	T. R.	Lo Pregoner	191	21.10.1928	11
Eucarístiques						

Títol del poema	Primer vers	Autor	Revista	Núm.	Data	Pàg.
SONETS						
Corpus Cristi	“El sol ensenyorit del mon, en festa”	T. R.	Lo Pregoner	362	23.06.1935	6
Fantasia il·lusa!	“Amb els ulls clucs el pensament escampa,”	T. R.	Lo Pregoner	184	08.07.1928	10
A la poma	“Quan te veig mig tapada entre les fulles”	T. R.	Lo Pregoner	187	19.08.1928	8
El traje que somnio	“Per un vestit de perles ansiosa els dies malda”	T. R.	La Veu d’Urgell	98	30.05.1930	7
Mentres tempesteja	“Ja som a dins. La porta ben barrada”	T. R.	La Veu d’Urgell	133	15.11.1931	7
La gran nevada	“Vall urgellesa, ets tota una nevada”	T. R.	Lo Pregoner	278	28.02.1932	9
		T. R.	La Veu d’Urgell			7
A una poma	“Oh pometa, que’m mires d’esquitllada”	T. R.	Lo Pregoner	293	25.09.1932	12
Urgell	“Beneïda l’aigua que fertilisa”	T. R.	full solt imprès			
La galerna	“Entre els folls runars de les grans ventades”	T. R.	manuscrita			
Novembre	“Un aixam d’aucellots en l’aire avança”	T. R.	Lo Pregoner	297	20.11.1932	11
Dia dels Morts	“Hi ha Deu. Tot l’Univers fort ho pregona”	Felissa Closa	Lo Pregoner	348	04.11.1934	7 i 8
La Marinada	“Ja baixa tot bufant la marinada”	T. R.	Lo Pregoner	364	21.07.1935	9
Nit d’estiu	“Oh nit d’estiu, encisadora i bella”	T. R.	Lo Pregoner	365	04.08.1935	7
CARAMELLES						
no precisat						
no precisat						
no precisat						
La suor del pagès	“En ser rosses les espigues”	T. R.	Lo Pregoner	132	11.07.1926	8 i 9
Nit gebrada	“Rebrots prims de neu gebrada”	s e n s e signar	Lo Pregoner	220	01.12.1929	10
Nuvolada	“Com cotó fluix esponjat”	T. R.	Lo Pregoner	240	07.09.1930	11

Títol del poema	Primer vers	Autor	Revista	Núm.	Data	Pàg.
VERSOS JOCO-SOS						
Plany de una pubilla	“iAi pubilla! La pubilla”	L l a m - pec	Lo Pregoner	8	09.10.1921	6 i 7
¿Hi ha bruixes?	“La tieta de l’Ignasi”	L l a m - pec	Lo Pregoner	16	29.01.1922	5 i 6
Retrat de actualitat	“Talons alts, la mitja clara”	Saleri II	Lo Pregoner	20	26.03.1922	5
Estiu	“Tant que se sua”	L l a m - pec	Lo Pregoner	28	16.07.1922	9
A una cara bruta	“iSi n’hi hà ara de cares”	L l a m - pec	Lo Pregoner	31	27.08.1922	7
La deria de l’esport	“S’ens apèga a tots els pobles”	Bluff	Lo Pregoner	35	22.10.1922	6 i 7
La Por	“Jo veig un dimoni amb barba”	L l a m - pec	Lo Pregoner	40	31.12.1922	6
Una de mostra	“Tota sola feia gestos,”	Saleri II	Lo Pregoner	48	22.04.1923	5 i 6
Una del dia	“De resultes del bon temps”	Saleri II	Lo Pregoner	49	06.05.1923	9
Noia de avui	“No’n vulgueu més d’aimadors”	Saleri II	Lo Pregoner	75	04.05.1924	8
Un boteri	“Heus açí l’historia”	L l a m - pec	Lo Pregoner	79	29.06.1924	10
Que vol dir un sospir	“iUn sospir! Que voldrà dir”	T. R.	Lo Pregoner	98	22.03.1925	8
La mosca al nas	“Boi fermada una somera”	Saleri II	Lo Pregoner	106	12.07.1925	9
Cada dona és un misteri	“A tu, jove que festeiges”	L’Altre	Lo Pregoner	108	09.08.1925	9 i 10
A una mata de bitxos coents	“Quan te veig aquí penjada”	T. R.	Lo Pregoner	113	18.10.1925	10
iiPenellons!!	“Ja tinc les mans embutides”	Saleri II	Lo Pregoner	116	29.11.1925	9
Vot al contrari (“Tot al contrari”)	“Si una volta en vostra vida”	El Cantor enrogallat	Lo Pregoner	254	29.03.1931	7 i 8
La velocitat	“Això d’anar tant depressa”	El Cantor enrogallat	Lo Pregoner	257	10.05.1931	8
Les ulleres	“Ara s’ha posat de moda”	Saleri II	Lo Pregoner	268	11.10.1931	8